

Η Μητέρα της Ζωής

/ Γνώμες

Θεωρούμε την Κοίμηση της Θεοτόκου ως «τελευταίονούσαν ἐπ’ αὐτὴ μυστήριον». Ὅλα τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στη μοναδική ζωή της Παναγίας, υπήρξαν μυστήρια ανερμήνευτα και υπέρλογα. Γεννᾶται με τρόπο θαυμαστό, προσφέρεται νήπιο στον Ναό, τρέφεται ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀρχαγγέλου. Υπηρετεῖ τὸ ὕψιστο μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας με τὴ συναίνεσή της νὰ σαρκωθεῖ μέσα της ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ακολουθεῖ τὸν Υἱό της ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τοῦ σωτηρίου ἔργου του, μέχρι τὸν Σταυρό και τὴν Ανάσταση. Και με τρόπο ἀληθινὰ μεγαλειώδη διέρχεται τὴ φάση τοῦ θανάτου.

- του π. Δημητρίου Μπόκου

Και ὅλα αὐτὰ δεν εἶναι μόνο ἀπ’ τὴ μεριά τοῦ Θεοῦ μυστήρια, ἐπειδὴ αποτελοῦν δηλαδὴ θαυμαστὲς και υπερφυεῖς ἐνέργειές του. Αποτελοῦν και ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Παρθένου μυστήρια. Εἶναι μυστήρια τῆς τελειότερης προσφοράς, ἀγάπης, υπακοῆς, ἐλευθερίας, ταπεινοφροσύνης, αφοσίωσης και ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Θεό. Και ὅπως σε ὅλα τα ἄλλα, ἐτσι και στὸν καιρὸ τῆς ἐκδημίας τῆς ἡ Παναγία ἔδειξε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Και παρέδωσε τὴν ἀγία ψυχὴ της στὸν Υἱό

της, το δε σώμα στους αποστόλους για να ταφεί.

Αν και αναδείχθηκε Μητέρα της Ζωής, όμως, απόγονος ούσα του Αδάμ, υποκύπτει και αυτή στον θάνατο. Δεν υπάρχει άνθρωπος που θα γεννηθεί και θα ζήσει χωρίς να περάσει και από τον θάνατο. Και αφού ο ίδιος ο Υιός της, χωρίς καθόλου να είναι αναγκασμένος, «*ταφήνυπέστηεκουσίωςως θνητός, πώς την ταφήναρνήσεταιηαπειρογάμωςκυήσασα;*»(ωδή δ΄). Η Μητέρα του τον μιμείται και τον ακολουθεί και σ' αυτό. «*Τον ίσον ημίν εκπεπλήρωκενόμον της φύσεως, ει και μη καθ' ημάς ίσως, αλλ' υπέρ ημάς*». Εκπληρώνει τον κοινό νόμο της φύσεως, αλλά και πάλι όχι με τον κοινό δικό μας τρόπο, αλλά με τρόπο πάνω από μας (αγ. Ανδρέας Κρήτης).

Έτσι το πανάγιο σώμα, που δέχθηκε μέσα του τον ίδιο τον Θεό και δώρισε σάρκα στον Υιό του, δεν ήταν δυνατόν να παραδοθεί στη φθορά και να γίνει βορά των σκωλήκων. Όπως το σώμα του Υιού της παρέμεινε άφθορο στον τάφο, έτσι και το πανάγιο σώμα της Μητέρας δεν γνώρισε φθορά θανάτου. Την τρίτη μέρα έγινε μετάσταση, δηλαδή ανάσταση της Παναγίας και ανάληψή της στους ουρανούς. Δεν ήταν δυνατόν να κρατηθεί από τη φθορά το γεμάτο θεία δόξα και ζωή σώμα της.

Διασώζεται η μαρτυρία, ότι ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης επισκέφθηκε την Παναγία στα Ιεροσόλυμα, στο σπίτι του ευαγγελιστή Ιωάννη. «Δεν πίστευα, λέει, ότι εκτός από τον ύψιστο Θεό ήταν δυνατό να υπάρχει οποιοδήποτε πρόσωπο, που να είναι γεμάτο θεία δύναμη και θεία χάρη. Όμως, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να φανταστεί αυτό που είδα, όχι μόνο με τα ψυχικά μου μάτια, αλλά και με τα σωματικά. Είδα, λοιπόν, τη θεόμορφη και αγιώτερη απ' όλα τα ουράνια πνεύματα Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ομολογώ ξανά και ξανά μπροστά στον παντοδύναμο Θεό, πως, όταν με οδήγησε σ' εκείνην τη θεόμορφη και παναγία Παρθένο ο Ιωάννης, με τύλιξε μια θεία λάμψη, λάμψη ζωηρή και αμείωτη, φωτίζοντάς με όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά, καθώς και μια υπερκόσμια, μια υπέροχη ευωδία με συνεχείς εναλλαγές» (Αγ. Ιγνατίου Μπριαντσιανίνωφ, Ασκητικές ομιλίες Α΄, εκδ. Μονής Παρακλήτου).

Πώς ήταν δυνατόν να κρατηθεί από τον θάνατο η ολοζώντανη Παναγία μας;